

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Tăut Dorina, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe

Braga Pavel XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx,

Margarint Vasile XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.07.2015 – 27.02.2017 (prima instanță);
2. 20.04.2017 – 05.10.2017 (instanța de apel);
3. 02.02.2018 – 25.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Rîșcani/ din 27 februarie 2017, Braga Pavel și Margarint Vasile au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, fiindu-le aplicate pedepse:

Lui Braga Pavel i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și aplicarea unei amenzi în mărime de 1 000 unități convenționale ceea ce constituie 20 000 lei.

Lui Margarint Vasile i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și aplicarea unei amenzi în mărime de 1 000 unități convenționale ceea ce constituie 20 000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Braga Pavel a fost condamnat pentru faptul că începând cu luna aprilie 2014, posedând informația precum că cetățeanul Cotelnic Valeriu activează în calitate de șofer pe autocar pe ruta Moldova – Italia și se ocupă cu transportarea de pasageri și colete,

presupunând situația financiară bună și că la dânsul se află sume impunătoare de bani a hotărât să comită un atac tâlhăresc asupra lui, în scopul obținerii bunurilor în proporții mari. Tot atunci pentru realizarea mai sigură a intențiilor sale criminale, Braga Pavel l-a determinat pe cetățeanul Margarint Vasile la comiterea infracțiunii, acesta din urmă acceptând necondiționat propunerea criminală făcută.

În realizarea intențiilor criminale, la 10 aprilie 2014, Braga Pavel și Margarint Vasile s-au pornit cu transport de rută internațională în or. Torino, Italia. La 12 aprilie 2014, aproximativ între orele 20.00-20.30 min., Braga Pavel împreună cu Margarint Vasile sub un pretext inventat s-au întâlnit cu Cotelnic Valeriu, care la acel moment colecta pachetele din orașul Torino cu automobilul de model „Ford Tranzit”, cu numărul de înmatriculare românesc xxxxx. În continuare, Braga Pavel și Margarint Vasile, acționând în scopul sustragerii a bunurilor în proporții mari l-au atacat pe cet. Cotelnic, aplicându-i multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, lovindu-l în cap cu un obiect dur, după care ultimul a pierdut cunoștința. În rezultatul acțiunilor violente ale lui Braga Pavel împreună cu Margarint Vasile, părții vătămate Cotelnic Ion i-au fost cauzate conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1963/D, din 26.08.2014, echimoze și plagă la nivelul buzei superioare mobilate patologică de gradul I a dinților 1:1 și 2:1, fractură marginală a coroanei dintelui 2-1, care au fost provocate în rezultatul acțiunii traumatice a unui corp contondent dur și se califică ca vătămări corporale neînsemnate. După aceasta continuând acțiunile sale criminale au sustras din automobilul de model „Ford Tranzit” cu numărul de înmatriculare românești XXXXX, bani în sumă de 950 de euro, precum și colete care urmau să fie transportate din Italia în Republica Moldova cu valoare de 3500 euro. În așa mod, părții vătămate Cotelnic Valeriu i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții mari în mărime de 4450 euro, suma ce la momentul săvârșirii infracțiunii conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituia 82 926,64 lei, cu care au părăsit pe ascuns locul faptei.

Prima instanță a considerat necesară recalificarea faptei inculpaților în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, pe motiv că conform raportului de expertiză medico-legală nr. 1963/D din 26.08.2014 vătămrile survenite la partea vătămată sunt vătămări neînsemnate iar prejudiciul cauzat este de 82 903,5 lei, sumă ce nu depășește suma de 84 500 lei(20 salarii medii pe anul 2014), adică nu este un prejudiciu în proporții mari.

Astfel, prima instanță a încadrat acțiunile inculpaților conform prevederilor art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal – *„Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane de două sau mai multe persoane cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe cu cauzarea de daune în proporții considerabile”*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procurorul în Procuratura pentru combaterea criminalității organizate și cauze speciale, Caraman Alexandru, prin care a solicitat casarea totală a sentinței,

rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpații să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani fiecare în penitenciar de tip închis, invocând că instanța la emiterea sentinței a dat o apreciere unilaterală a probelor prezentate spre cercetare și anume cumulul de circumstanțe descrise, în condițiile în care probele colaborează între ele și confirmă faptul că acțiunile comise de inculpați urmează a fi încadrate în baza art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

3.2 Avocatul Malanciuc Viorel în numele inculpaților Braga Pavel și Margarint Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpaților să le fie stabilite pedepse mai blânde, non privative de libertate, invocând că inculpații au recunoscut vina, regretă de cele comise, sunt angajați în câmpul muncii, anterior nu au fost atrași la răspundere penală, au restituit prejudiciul material, partea vătămată nu are nici o pretenție față de inculpați și mai mult, instanța nu a specificat în lista circumstanțelor atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal – faptul că prejudiciul material este restituit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Apelul apărătorului a fost admis, casată sentința în partea numirii pedepsei, pronunțând o nouă hotărâre prin care:

Braga Pavel recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 1 000 u.c. ceea ce constituie suma de 20 000 lei.

În temeiul art. 90 Cod penal, lui Braga Pavel i s-a suspendat condiționat termenul executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani.

Margarint Vasile recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu amendă în mărime de 1 000 u.c. ceea ce constituie suma de 20 000 lei.

În temeiul art. 90 Cod penal, lui Margarint Vasile i s-a suspendat condiționat termenul executării pedepsei, cu stabilirea unui termen de probațiune de 3 ani.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept și just a ajuns la concluzia că inculpații au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

La fel, instanța de apel a constatat că nu a putut reține ca întemeiate argumentele procurorului, or, potrivit art. 188 Cod penal – tâlhăria reprezintă atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, astfel indicând declarațiile părții vătămate, prin care ultimul a negat existența unui atac periculos pentru viață și nu a

fost amenințat cu violență periculoasă pentru viață din partea inculpaților, fiindu-i cauzat un prejudiciu neînsemnat sănătății.

Instanța de apel a mai indicat că, deși prima instanță a calificat corect acțiunile inculpaților, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale și a aplicat inculpaților o pedeapsă prea aspră în raport cu prevederile art. 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a menționat că, ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpaților, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpaților, s-a apreciat că scopul pedepsei poate fi atins prin aplicarea unei pedepse privative de libertate, sub formă de închisoare în quantumul minim prevăzut de sancțiunea normei încriminate.

Instanța de apel a mai indicat că, conform art. 76 Cod penal, sunt prezente mai multe circumstanțe ce atenuează pedeapsa ca – recunoașterea vinovăției și căința în cele săvârșite și repararea integrală a prejudiciului cauzat prin infracțiune, conform art. 77 Cod penal, instanța de apel nu a reținut nici o circumstanță ce agravează pedeapsa.

La fel, instanța de apel a indicat că, raportând circumstanțele reale și personale ale inculpaților, reiterând comportamentul pozitiv al acestora după comiterea faptei prejudiciabile, la norma art. 90 Cod penal, a conchis că în privința inculpaților sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel invocând:

- instanța de apel menținând sentința privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor;

- instanța de apel nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor care demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal;

- instanța de apel nu s-a expus clar referitor la declarațiile părții vătămate date la toate fazele procesului penal, din care reiese că a fost atacat cu un obiect tare/dur în cap, circumstanțe prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal;

- instanța de apel a ignorat stipulările art. 24 alin. (3); 100 alin. (4); 101 alin. (1), (4); 314; 336 alin. (3) pct. 8), 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, astfel, motivarea soluției fiind sumară și incompletă, fără a fi stabilite temeiurile de fapt și de drept.

- instanța de apel neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal;

- pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu a fost atins scopul principal a pedepsei;

- instanța de apel la aplicarea art. 90 Cod penal urma să invoce motive suplimentare, fapt ce nu a avut loc, mai mult, nici nu a indicat careva motive care ar concluziona că nu este rațional ca inculpații să nu execute pedeapsa cu închisoare;

- luând în considerație că infracțiunea în cauză are o amploare răspândită și faptul că proprietatea privată sunt valori supreme, instanța de judecată urma a pedepsi inculpații mai aspru pentru a evita contribuirea la dezvoltarea în rândul cetățenilor a sentimentului că nu pot beneficia de o protecție adecvată din partea statului și curmarea încrederii infractorilor în faptul că vor fi blând pedepsiți.

6. La recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Tăut Dorina, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință inculpații împreună, prin care au manifestat dezacordul cu recursul înaintat, au solicitat respingerea recursului cu menținerea deciziei instanței de apel motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a stabilit pedepsele în privința lor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale sau faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar*”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Cât ține de temeiul invocat de procuror precum că instanța de apel menținând sentința privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților, urma să dezvăluie această concluzie, expunându-și punctul de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii, fapt ce nu a avut loc, fiind înfăptuită o apreciere eronată și formală de ordin general a probelor și circumstanțelor, Colegiul penal indică că nu-l acceptă, or, instanța de apel a motivat corect concluzia de menținere a sentinței în decizia atacată (f.d. 52 – 55 v. IV), iar la motivul invocat că a fost înfăptuită o apreciere eronată a probelor, instanța de recurs ține să menționeze că conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, nu este de competența instanței de recurs de a aprecia probele or, recursul urmează a fi întemeiat pe temeiurile expuse expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul indicat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*”, și la motivele indicate în susținerea acestui temei, că sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f) Cod penal și că instanța de apel nu s-a expus clar referitor la declarațiile părții vătămate date la toate fazele procesului penal, din care reiese că a fost atacat cu un obiect tare/dur în cap, circumstanțe prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. e) Cod penal, Colegiul penal constată că sunt niște motive neesențiale ori nu a fost stabilit obiectul tare/dur și, atât prima instanță (f.d. 245 – 246 v. III) cât și instanța de apel (f.d. 52 – 55 v. IV) au motivat soluția privind reîncadrarea acțiunilor inculpaților în baza vătămarilor cauzate părții vătămate, motivare pe care Colegiul penal o însușește ca corectă în speța dată, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea *Albert vs România* din 16.02.2010.

Mai mult, Colegiul penal a mai constatat că temeiul indicat și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală în sensul că „*s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*” și motivele în susținerea acestui temei, precum că instanța de apel a ignorat stipulările art. 24 alin. (3); 100 alin. (4); 101

alin. (1), (4); 314; 336 alin. (3) pct. 8), 384 alin. (3), (4) Cod de procedură penală, astfel, motivarea soluției fiind sumară și incompletă, fără a fi stabilite temeiurile de fapt și de drept și că pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu a fost atins scopul principal a pedepsei, tot nu pot fi acceptate, or, aceste motive sunt combătute cu argumentele expuse în decizia instanței de apel (f.d. 56 – 57 v. IV), care sunt însușite ca corecte de către instanța de recurs ordinar, ce corespunde practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Colegiul penal, a conchis că instanța de apel a argumentat și motivat pe deplin și corect soluția de menținere a reîncadrării acțiunilor inculpaților la fel, instanța de apel corect a motivat soluția de aplicare a pedepsei minime inculpaților cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, mai mult, instanța de apel a indicat motivele ce au permis aplicarea prevederilor art. 90, astfel, temeiul invocat de recurent că instanța de apel urma să invoce motive suplimentare, fapt ce nu a avut loc, este un motiv declarativ ce nu poate fi acceptat, or, în decizia recurată sunt indicate motive ca: „recunoașterea vinovăției, recuperarea prejudiciului material, inculpații se căiesc sincer, au încheiat tranzacții de împăcare și mai mult, partea vătămată a declarat că nu are careva pretenții de orice ordin față de inculpați”(f.d. 56 v. IV).

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel în speța dată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 octombrie 2017, în cauza penală privindu-i pe **Braga Pavel XXXXX și Margarint Vasile XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 mai 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin